

Кілька місяців тому мені дав Бог побувати в Америці у місті Сіетл. Коли ми з пастором їхали з однієї церкви в іншу, він сказав, що йому дуже шкода, що за браком часу він не може показати мені їхню гордість – дуже гарний вулкан, який видно з міста. Він сказав, що можна було б поїхати туди на екскурсію, заглянути всередину. Раптом я подумав і запитав: «Послухай, Михайло, але ж він одного разу може прокинутись і вибухнути». На це він відповів: «В принципі може, але вулкан уже так давно спить, що ніхто вже й не вірить, що він колись прокинеться. Я тоді ще подумав: гарний сплячий вулкан, місце для туристичних поїздок, чудово.

На наступний день після повернення з Америки до Києва в Ісландії прокинувся сплячий вулкан. І коли прокинувся лише один вулкан, у всієї Європи «заболіла голова», на 10 діб були зупинені всі перельоти.

І я подумав: Господи, скільки в наших церквах таких «сплячих вулканчиків», у них всередині є Божий потенціал, сила Святого Духа, в них живе Христос, і він має колись «вибухнути», але вже стільки років спить, що і сам не вірить, що колись таке станеться.

Я би так хотів, щоб усі ці церковні «сплячі вулкани» прокинулись. Коли ви поїдете з цього фестивалю, в царстві диявола почнеться серйозна проблема.

Ми часто недооцінюємо силу Божу, що є в нас. Її можна порівняти з атомом, що означає «неподільний». Про атом три століття тому ще ніхто не знав. Але пройшли роки й інший вчений – Альберт Ейнштейн задумав розділити атом і розробив теорію розщеплення атома. Пройшов час, люди створили апарат, здатний на це, – синхрофазотрон. І коли атом був розщеплений, на світ з'явилась найбільша енергія на планеті – атомна енергія. Полетіли ракети, попливли льодоколи і підводні човни. Ця енергія в атомі була завжди, але про неї ніхто не знав.

Ми сьогодні маємо Духа Святого, який живе в нас завдяки вірі в Ісуса Христа, маємо Слово Боже, Церкву. Друже, візьми Слово Боже. Кожна Божа обіцянка, це є той атом, поклади його до свого серця, до свого «синхрофазотрону», через молитву вірою розчини їх у собі, і тоді звільниться найбільша сила у всесвіті, що сильніша атомної – сила Святого Духа. Я би так хотів щоб це сталося для слави нашого Господа Ісуса Христа.

Друзі, знаєте чим відрізняються живі християни від тих, що заснули? Тим, що сплячі християни називають себе грішниками, спасеними по благодаті, а живі християни - праведниками в Христі Ісусі. Чому це важливо? Тому що, коли я вважатиму себе грішником, то я буду думати, як грішник і жити відповідно. А якщо я буду вважати себе праведником у Христі, то і мислитиму як праведник і житиму праведно. Праведні християни відрізняються від всіх інших тим, що пробудження – їх бажання і вони хочуть в ньому брати участь. Пробудження очолять не грішні християни, його очолять праведники. «Християни» приходять до церкви, праведники приходять у присутність Божу. «Християни» вміють гарно говорити, але нічого не роблять, праведники не тільки говорять, вони виконують волю Отця. Багато людей навчилися казати: «Господи, Господи», але лише той, хто виконує волю Отця Небесного, буде жити вічно на небесах. Релігійні люди ніколи не вийдуть зі стін церкви, запалюючи інших, тому що вони самі вже давно охололи (просто вугілля, ніякого вогню). Навіть більше, релігійні люди соромляться Христа, їм соромно говорити про Нього. Церква покликана благовістити, а «християни» - ті, хто просто збираються і спілкуються.

Раніше християнська молодь, так би мовити, хвалилась чим – хто більше провів служінь, у кого більше домашніх

груп відкрилось, більшешлюдей покаялось. Так ми змагались. А сьогодні змагання – у кого крутіша машина, гарненький будинок, куди хто поїхав відпочивати - зовсім інші цінності. Я не проти хороших машин, будинків і відпочинку, але це може бути додатком, а не заміником Господа Ісуса Христа. Ми повинні йти і запалювати. Друзі, якщо ми пізнаємо хто Він, хто в нас - ми не зможемо стримати цей вогонь. Спробуйте, спробуйте вийти і почати говорити з людьми, не бійтесь. Зрозумійте, благовістя - не соло, в якому ви чудово граєте свою партію, це дует, в якому Дух Святий грає першу партію. Ти ж просто підігравай Йому, не заважай і побачиш чудовий результат. Не потрібно чогось особливого, підходь до людей і задавай два запитання: перше – «Дорогий друже, чи хтось казав тобі, що у Бога для тебе є чудовий план?», і друге – «Друзе, якщо життя раптом закінчиться, куди ти підеш?» Відповідаючи на ці запитання, у тебе буде чудова розмова з будь-якою людиною. Не бійся почати розмову – Бог допоможе. Я бачив як світські люди роздають якісь листівки. Хтось бере, хтось ні, але тому, хто роздає, байдуже, він робить далі свою справу. А нам соромно, що хтось не взяв і все. То й що, що не взяв, хтось інший візьме, п'ятеро не візьмуть, шостий візьме. У нас в Таджикистані є брат Руслан, місіонер з Донецька. Він приїхав до нас на два-три місяці й вже хотів їхати додому, але в останній день подумав: «Я був три місяці тільки у церквах, підійду-но я, засвідчу якомусь таджику про Бога». Підійшов до жінки на базарі, запитав, чи вона щось знає про Ісуса, і розповів істину. Жінка заплакала і сказала: - «Я перший раз в житті чую про це». Тоді брат Руслан зрозумів, що він залишає Донецьк, бізнес і їде в Таджикистан працювати для Господа. На нього це подіяло.

Які у нас сьогодні цінності? Чи ми зрозуміли, з Ким маємо справу? Хто Ти, Господи? Задавайте це запитання. Я знаю, що ти Любов, Ісусе, але наскільки? Я знаю, Ти Всемогутній, наскільки Ти Всемогутній? Коли ти зрозумієш хто Він, ти скажеш: - що накажеш мені робити? В житті Павла було так. І тоді священник на ім'я Савл став святим Павлом, тоді інквізитор, гонитель Церкви став апостолом пробудження. Він, як Ісая, побачив Христа, почув Його слова: - «Іди і будеш говорити про Мене», і він пішов. Друзі, 12 чоловік, натхненних Духом Святим перевернули увесь світ. Розумієте, Ісус сказав: - «Як Отець послав Мене, так і Я посилаю вас». А як Бог послав Ісуса? – забезпечивши всім необхідним – владою, силою, авторитетом, помазанням, любов'ю. Так само і Бог посилає нас. Якщо в нас є Дух Святий, це те ж саме – це і дари, і сила Його. Більше того, Він дав нам владу, але ця влада не наша, вона делегована. Що це означає? – Наприклад, стоїть на дорозі міліціонер, у руці в нього жезл. Так ось, його жезл - знак влади, якою його наділила держава, і навіть якщо цей чоловік лисий, повненький та старий, коли він підіймає жезл, гальмує будь-який автомобіль, навіть найдорожчий, а не загальмує - буде мати проблеми.

І ось Бог каже до Мойсея: - «Що в твоїй руці?» – «Жезл, Господи» – «Простягни його на море...». Друзе, в твоїй руці – жезл Духа Святого, то ж користуйся Ним. Вулкани повинні прокинутись. Нам потрібно побачити Божу славу, як побачив Ісая, Савл, що став Павлом, так нам потрібно її побачити. Але знаєте, коли Ісая побачив славу Божу? – в рік

смерті царя Озії. Знаєте, у кожного з нас всередині є свій «царик», є свій Озія - це те, що заважає людині побачити славу Божу. Друже, ти знаєш сам, що це в тебе, у когось гріх, у когось тягар, у когось інтернет, тощо. І поки цей Озія не помре, поки ти його не поховаш для Ісуса Христа, не побачиш слави Божої. А якщо ти її не побачиш, то будеш християнином, який ходить до церкви лише задля спілкування.

Мойсею біля палаючого куща Бог сказав зняти взуття. А що таке взуття – те, що притягує нас до землі, що відводить від неба. У кожного з нас таке «взуття» є, і кожному потрібно це скинути. Друзі, християнство це не сірий нудний «серіал – мелодрама», це захоплюючий «бойовик», «детектив», але буде нудно, якщо ти не служиш. Знайди хоч одну людину і розкажи їй про Бога і ти побачиш, що все тільки починається. Я читав про великого Джона Уеслі, який у 17-му столітті проїхав 40 000 км, виголошуючи від 4 до 8 проповідей щодня. Коли йому було 86 років, він скаржився, що не може працювати більше 15-ти годин, бо очі втомлюються. У 89 років він все ще вставав вранці для молитви. Ви думаєте чому Бог його використав у пробудженні, звідки ця сила? – бо в серці є Дух Святий. Ця сила є в кожному з нас теоретично, але нам потрібно її вивільнити. А для цього необхідно похоронити усіх наших «озій», викинемо усе зайве, що тягне нас до землі, дай Богові обіцянку, що хай не кожного дня, але раз на тиждень ти розкажеш комусь про Христа і побачиш, що все тільки починається.

Написано: «Я повинен благовістити, я готовий благовістити, тому що я не соромлюсь благовістити». Слово «повинен» сьогодні таке непопулярне, вільні люди нікому нічого не винні. Так от знай, якщо ти нікому нічого не винен, то ти нікому й не потрібний. Ми всі винні перед Христом, усі повинні нести Його Слово. Однак, не всі готові. Той, хто соромиться, ніколи не буде готовим. Але Ісус сказав: «Хто посоромиться Мене в цьому віці, того Я посоромлюсь перед Отцем Моїм небесним». Друзі, Хай Бог вас благословить.

Написано: «Благовістя – сила Божа», і куди ти прийдеш, там буде благословіння, і я помічав це у своєму житті. От ми з дружиною приходимо на базар, стоїть бабуся, ніхто в неї нічого не бере, тільки у неї ми щось купили, п'ять хвилин - і в неї вже товару немає. Кудись прийшли, було погано, п'ять хвилин - стало краще, і ти починаєш розуміти, що ти - ходяче благословіння, там, де ти, все буде добре. Друзі, як чудово так жити, і я закликаю вас зруйнувати наш церковний егоїзм. Слово Боже каже: - «Так бо Бог полюбив цей світ...», котрий ми чомусь зненавиділи. Бог за них Сина віддав, а ми їм про це говорити не хочемо. Коли буде можливість, не бійтесь, підходьте до людей, потрібно зробити перший крок.

